

Nixonove besede so naletele povsod — med zakonodajalci in ljudstvom — na odločen odpor

Mi ne bomo pošiljali naših vojakov v indokitajsko blato, kjer bi jim komunisti puščali kri! — Ali naj naši vojaki pripomorejo, da se vzdrži nadaljevanje kolonijalizma in izkoriščanja Azije po belokožnih?

WASHINGTON. — Podpreds. Nixona dolžijo, da hoče pripraviti javnost za sprejemljivost intervencije ameriške čet v Indokino, demokrati pa so pričeli naglašati svojo zahtevo po "pojasnitvi" vladne daljnovidne politike.

Senator Saltonstall, republikanec iz Mass., ki je predsednik sen. odbora za oborožene sile, je rekel, da ima zagotovilo državne obrambnega departamenta, da ni nobene spremembe v vladni politiki glede odpreme čet v Indokino.

Dočim je državni tajnik Dulles, preden je odpotoval iz Auguste, kjer se je posvetoval s predsednikom Eisenhowerjem, povedal časnikarjem, da "ni verjetno", da bi bile ameriške čete poslone v Indokino, ni to zadovoljilo demokratov, da ne bi zahtevali pojasnil o Nixonovih opombah, kijih je izrekel z ozirom na Indokino.

Zakaj — francoski umik?

Kakor znano, je Nixon dejal, da bi v slučaju francoskega umika iz Indokine, bilo morda potrebno, da pošljemo mi svoje čete tja.

Veteranski demokratični sena-

tor Johnson iz Colorado se je v ponedeljek pridružil svojim kolegom v kritiziranju podpreds. Nixonu.

Azija za Azijce!

Johnson se je uprl nameravani "Nixonovi vojni" ter izjavil: "Jaz sem odločno nasproten odpremi ameriških vojakov v indokitajsko blato, kjer bi jim bila puščana kri v njihovem prizadevanju, da vzdrže nadaljevanje ondotnega kolonijalizma in izkoriščanja Azije po belokožnih."

"Monrojeva doktrina in ravilo — Azija za Azijce, bi morala biti osnova naše zunanje politike."

Senator je dejal, da je najprej mislil, da Nixon razvija le svoje osebno mnenje, ko je govoril o možni odpremi ameriškega vojaštva v Indokino.

"Zdaj lahko govorim!"

"Toda zdaj, ko so ameriški uradniki, katerim je govoril, povedali, kaj je rekel, se čutim svobodnega, da lahko govorim", je rekel senator.

Iz vsega je razvidno, da bi bila vojna v Indokini silno nepopolna tako med ljudstvom kakor med zakonodajalci samimi.

Plazovi ubili 22 oseb v avstrijskih Alpah

DUNAJ. — V novih plazovih, ki so pridrlji z gora 19. aprila, je bilo zasutih in ubitih v avstrijskih Alpah 22 oseb. Med žrtvami je bilo tudi deset šolarjev in troje njihovih učiteljev. V gorah je zapadel visok sneg, ki se je v toplejšem vremenu začel trgati in tajati ter v plazovih odgrmel v doline.

KDO NAJ POJASNI TA POJAV?

CLEVELAND. — V Clevelandu kakor tudi drugod po Ameriki so se pričele dogajati čudne reči. Spretna okna (windshields) nekaterih avtomobilov so prevrtna s finimi luknjicami, kakršnih bi ne mogel narediti noben kamen niti ne strel. Luknjice so velike kakor glavice bučik in ponekod jih je toliko, da izgledajo okna skoraj kakor sita. Vse se sprašuje: Kaj je to? Kdo povzroča to?

Poročila o tem prihajajo z vseh strani Clevelanda, kjer so prizadeti avtomobili vseh vrst in izdelkov.

Mnogi ljudje spravljajo ta pojav v zvezo z detonacijami hidrogenskih bomb.

Mnogo motoristov, ki so se smejali tem govoricam, je doživelo v ponedeljek svoje največje presenečenje, ko so obrišali okna avtomobilov, umazana od nedeljskega dežja. Pod blatom in prahom je bilo namreč v steklu polno malih luknjic. Eden teh je povedal, da se je peljal v nedeljo z avtomobilom v dežju, nakar je doma zapeljal avto v garažo. Ko je v ponedeljek zjutraj obrišal okna, je opazil v steklu polno malih luknjic.

Skupina bolničark v Berea Community bolnišnici je parkala malo pred osmo zjutraj na dvorišču bolnišnice svoja vozila. Ko so se hotele ob štirih popoldne odpeljati domov, so opazile, da so okna vozil preluknjana kakor od bučik.

Na dvorišču trgovine z avtomobili — Jalovec Motors, 2223 Superior Ave., je bilo tako poškodovanih 30 avtomobilov, 15 vozil pa pri Mathers Auto Sales na Lorain Ave.

Enaka poročila prihajajo tudi iz Akrona in od drugod. Zavarovalniške družbe pravijo, da če to ne poneha, je gotovo, da se bo zavarovalnina na avtomobile zvišala.

Slovenska pisarna

6116 Glass Ave., Cleveland, O.

Telefon: EX 1-9717

Opozorilo: Po pomoti smo včeraj objavili, da bo vaja za prvo dejanje igre Pri belem konjičku v sredo zvečer. Vaja bo v četrtek ob isti uri kakor je bilo objavljeno — ob 7:30 v Slovenski pisarni.

Adlai Stevenson zapustil bolnišnico

CHICAGO. — Adlai Stevenson je odšel iz Passavant bolnišnice, kjer se je zdravil, včeraj popoldne. Stevenson je bil pred tednom dni operiran na ledvici.

Podražitev svinjine

CLEVELAND. — Poročila naznanjajo, da se bo zopet podražila svinjina — gnjat, slanina in sveže meso.

Sovjetija uganja nezaslišane stvari!

Naguib, — mož, ki danes je, jutri ga ni, potem pa spej obratno

V Egiptu bo vse ostalo tako kakor je bilo: — nekako tako kakor za časa faraonov.

MOHAMED NAGUIB, — predsednik egiptovske vlade, je podoben možu iz Aladinove svetilke ali pa kroglici, ki jo "čarodej" pokriva z orehovo lupino, pa dela vse tako ročno in naglo, da nikoli ne veste, pod katero lupino je kroglica. Tako nekako je z Naguibom: Danes na vrhu, jutri skoraj na dnu, pa spet obratno. Razvidno je, da je popolna žoga v rokah premierja polkovnika Nasserja, voditelja vojaškega revolucionarnega koncila.

Ko se je zaradi podpore javnega mnenja drugič vrnil na oblast, si je bil tako svest svoje moči, da je razglasil razne reforme ter obljubil, da bo junija že nov kabinet, nakar bodo razpisane volitve in izdelana bo nova ustava. Delal je tako trdo in vestno, da je zbolel in moral oditi na oddih, katerega pa so egiptski militaristi dobro izkoristili. Zdaj se je vrnil, toda predsednik bo samo po imenu in vse njegove državniške funkcije bodo obstojale v nastopih pri raznih svečanostih in v polaganju vogelnih kamenov. Vse njegove obljube o reformah, volitvah in novi ustavi so padle v vodo, in v Egiptu bo verjetno spet vse tako, kakor je bilo od pamtivekov, — za časa faraonov in zadnjega "faraona" Farouka: — tisti, ki so reveži, bodo še večji siromaki, bogataši bodo še bolj bogati. . . Vse kakor za časov gradnje sfing in piramid. . .

Drugi Oppenheimerja stoje zveslo ob njem

Dr. Oppenheimer je bil odlično priporočen od visoko kvalificiranih ljudi.

NEW YORK. — Mnogi znanstveniki tukaj in v inozemstvu so izrazili svoje zaupanje v R. Oppenheimerja, slovitega znanstvenika in fizika, ki je označen kot "varnostno riskanten."

Frederick H. Osborn, od leta 1947 do 1950 glavni posredovalec pri Zdr. narodih glede atomske kontrole, je izjavil, da je bil dr. Oppenheimer prvi, ki ga je posvaril, češ da so sovjetski delegati pri Zdr. narodih govorili o atomski kontroli samo za propagando.

The Institute for Advanced Study v Princetonu, N. J., je naznanil po svojem predsedniku Herbertu H. Maassu, da bo ostal Oppenheimer še nadalje ravnatelj instituta.

Bivši predsednik Truman je rekel, da se ne more spomniti ničesar definitivnega glede varnostnih poročil in dokumentov o Oppenheimerju, in da bi moral tozadevno pregledati rekord. "Dr. Oppenheimerja sem obdržal na njegovem položaju, ker je eden največjih znanstvenikov, kar jih imamo. Sicer pa sem ga "podedoval" od predhodne administracije leta 1945 in bil je odlično priporočen od visoko kvalificiranih ljudi."

V Darwinu so avstralske oblasti vzele z letala ženo ubeglega sovjetskega diplomata Petrova ter ji dale politično pribežališče in varstvo. Varnostni organi so morali s pestmi obvladati in razorožiti sovjetske biriče, ki so spremljali Petrovo na letu, kateri se je imel končati v Sovjetski zvezi.

DARWIN, Avstralija. — Žena Vladimira Petrova, sovjetskega diplomata, ki je bil zaposlen pri sovjetski ambasadi v Avstraliji in ki je obrnil komunistom hrbet ter razodel avstralskim oblastem tajnosti sovjetskega vohunskega omrežja v Avstraliji, je v ponedeljek tukaj dramatično izstopila iz letala ter zaprosila za politično pribežališče. (O veliki rabuki, ki je nastala, ko so na letališču v Sydneyju sovjetski biriči odvlekli ženo na letalo, ki je bilo last angleške družbe BOAC, smo že včeraj poročali).

Ko je v ponedeljek letalo pristalo v Darwinu, kjer je bilo zadnje pristajališče v Avstraliji, so se vsuli na letalo policisti in člani avstralske varnostne službe.

Dva sovjetska kurirja so policisti obvladali ter jima vzeli njuna revolverja, dasi sta se obupno branila. F. V. Kislicin, drugi tajnik sovj. poslanstva, ki je bil tudi na letalu in spremljal Petrovo ženo nazaj v Sovjetijo, je protestiral, češ da je tak postopek proti diplomatskim odnosom, in rekel, da je bila Petrova "ugrabljena."

Poslanstvo protestira

V Canberri se je sovjetski poslanik Nikolaj Generalov oglašal pri pomočniku avstralskega zunanjega ministra, s katerim je imel sedem minut trajajoč razgovor. Bilo je očitno, da je vložil pri njem protest, toda o tem ni hotel komentirati.

McBride, pomočnik zunanjega ministra, je odšel takoj po tem razgovoru na sejo kabineta ter rekel, da bo podal po seji premer Manziez svojo izjavo.

Dočim so varnostni organi preiskovali sovjetske stražnike, so oddelili ženo Vladimiru Petrovu od njih, nakar je R. S. Leydin, tajnik severnega teritorija, govoril tri četrt ure z njo. Njemu je vlada naročila, naj dožene, ali hoče ženo nazaj v Sovjetijo, ali želi ostati v Avstraliji.

Koncem intervjuja je Kislicin naznanil, da bo izstopila iz letala in ostala v Avstraliji. Letalo je nato z obema kurijerjema in drugim tajnikom sovjetskega poslanstva odletelo naprej, Petrova pa je telefonirala svoemu možu v Canberro.

Petrov — najvažnejši za Gouzenkom

Vladimir Petrov, bivši tretji tajnik sovjetskega poslanstva v Avstraliji, je za bivšim sovjetskim uradnikom v Kanadi Igorjem Gouzenkom najvažnejša osebnost, ki je prestopila na stran Zapada. Gouzenko je, kakor znano, dezertiral od komunizma v Kanadi leta 1945 ter izdal kanadski vladi tajne sovjetske vohunske mreže, ki se je raztezala vse v Združene države, česar posledica je bila, da je bilo aretiranih več visokih urad. osebosti, ki so bili tajni komunisti in "atomske" špioni.

Oblasti so mnenja, da je bil vpliv Petrova zelo velik na sovjetskem poslanstvu, dasi je bil tam označen samo kot tretji tajnik. Mnenje vlade je, da je bil glavni MVD, sovjetske varnostne policije v Kanadi.

Izsiljena izjava

Ko je Petrov pustil na cedilu sovjetsko poslanstvo, je njegova žena izjavila, da ne veruje, da bi bil njen mož šel prostovoljno, temveč da je moral biti ugrabljen. Ko je to rekla, se je poznalo na njenem obrazu, da je jokala. S svojim sedanjim nastopom, ko so jo sovjetski biriči s silo odvlekli na letalo, pa je dokazala, da je bila tedaj do tiste svoje izjave prisiljena.

Žena, ki je stara 35 let, je bila zaposlena na poslanstvu kot stenografka, toda tudi glede nje vlada mnenje, da je bil njen resnični položaj mnogo važnejši. Bila je tudi najlepše oblečena žena na sovjetskem poslanstvu.

Premikašeni biriči

Ko so jo v Sydneyju odvlekli na letalo, je bilo veliko prerivanja med množico kakih 1.500 ljudi in sovjetskimi biriči, ki so imeli ženo v svoji sredi. Med tem prerivanjem je obupno kričala: "Rešite me! Rešite me!" — Nekateri so metali kamenje na letalo. Trije moški, med njimi nek uradnik ambasade, in neka ženska, so bili v prerivanju poškodani na tla.

Najhujše sta bila tekom tega prerivanja pretepena in premikašena sovjetski kurir Karpimski in N. Kovolev, sovjetski trgovinski ataše.

Petrova je bila lepo opravljena ob prihodu na letališče, v prerivanju pa ji je bila strgana obleka in zgubila je en čevljev.

Ko so jo privlekli do vrat letala, je kakih dvajset ljudi planilo za njo po stopnicah, kjer so pričeli udrihati po lastnih avstralskih policistih in varnostnih organih, ki so jih hoteli zadržati.

NAJNOVEJŠE VESTI

WASHINGTON, D. C. — Državni tajnik Dulles je snoči odpotoval na konferenco v Ženevo, obetajoč, da se bo trudil doseči "častni" mir v Indokini in svobodno, združeno Korejo.

COLUMBUS. — Governer Lausche je dejal, da bodo imeli tisti vozniki trukov, ki hočejo sami razkladati svoje blago in ki bodo dovolj pogumni, da se bodo zoprtavili rakirjem, kateri bi jim hoteli to prepričati, vso potrebno policijsko zaščito.

HANOI, Indokina. — Ameriška letala so odvrgla včeraj hrabrim branilec trdnjave Dien Bien Phu mnogo ton živil in vojnega materiala.

GRANADA HILLS, Cal. — Ogromno vojaško transportno letalo se je zaletelo v greben neke gore ter se popolnoma razbilo. Vseh sedem mož na letalu je bilo ubitih.

CLEVELAND. — V hotelu Hollenden so našli pod posteljo v neki sobi že razpadajoče trupce nekega pet tednov starega otroka. Dotično sobo je najela zase in za otroka dne 7. aprila neka ženska, ki se je vpisala kot Mrs. Virgi-

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Seja —

Pripravljalni odbor za proslavo 25-letnice Kluba Ljubljana ima v četrtek zvečer sejo v AJC na Recher Ave.

Smrt v domovini —

Louis Mrhar, 1068 E. 68 St. zastopnik zavarovalnice John Hancock, je prejel od svojega brata iz Brestnice pri Mariboru sporočilo, da mu je 2. marca umrla v Prigorici pri Dolenji vasi na Dolenjskem mati Alojzija Mrhar, roj. Marolt. Pokojnica je bila L. Mrharju druga mati, ker prava mati mu je umrla že v rani mladosti. Učakala je 87 let. V stari domovini zapuščala pastorka Franceta, pastorko Marijo, tukaj pa pastorka Lojzeta in Josipa. Oče je imenovanim umrl v starosti 85 let takoj po vojni.

Zaroka —

Mr. in Mrs. Frank Homar, 826 E. 140 St., naznanjata, da se je njuna hčerka Frances zaročila z Matthew Kajfez, sinom Mr. in Mrs. Matthew Kajfez, 1119 E. 169 St. Poroka je predvidena za 11. september letos.

Druga obletnica —

V četrtek ob sedmih zjutraj bo v cerkvi sv. Marije Pomočnice na Neff Rd. sv. maša za pok. Mary Lach v spomin 2. obletnice njene smrti.

Ne pozabite —

Perme na 720 E. 152 St. ima na razpolago vsakovrstne potrebščine za dom. Preberite oglas trdke v današnjem listu.

Četrta obletnica —

V četrtek ob 8:20 bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Joseph Dolenc, ml., v spomin četrte obletnice njegove smrti.

Pogreb —

Pogreb umrlega Tobiasa Missner bo ob enajstih v četrtek iz Grdinovega pogrebnega zavoda na E. 62 St., pogreb pok. Franka Hovevar pa v petek ob 8:30 iz Grdinovega pogrebnega zavoda na E. 62 St. in ob devetih v cerkvi sv. Vida.

V bolnišnico —

Mrs. Mary Bolko, 19703 Arrowhead Ave., je bila včeraj popoldne prepeljana v Euclid Glenville bolnišnico. Želimo ji skorajšnja zdravja!

Zadušnica —

V petek ob 8:20 bo v cerkvi sv. Vida maša za Thereso Zalokar, ob trinaesti obletnici njene smrti.

Zaščita protikomunistov

ARCADIA, Cal. — Kongresnik Patrick Hillings, republikanec iz Kalifornije, je priporočil predsedniku Eisenhowerju, naj izda eksekutivni ukaz, na katerega podlagi naj bi vladni uradniki po vsej deželi vzeli v zaščito in varstvo vse osebe, ki iščejo zaščite pred komunizmom.

Čangkajšek poziva na svelo vojno

TAIPEH, Formoza. — Čangkajšek je v svoji velikonočni poslanici (on je namreč metodistske vere), pozval na sveto vojno proti Rdeči Kitajski.

Sprememba v Romuniji

DUNAJ. — Romunski premier Gheorghe Gheorghiu - Dej je podal ostavko kot generalni sekretar komunistične partije.

nia Scott iz Montane, ki je izginila. Otrok je imel zlomljen tilnik in ubito črepijo.

NOVI GROBOVI

Chester Baranowski

Umrli je Chester Baranowski, star 63 let in doma s Poljskega. Živel je na 20821 Recher Ave. Zapušča ženo Claro, hčer Adele Cecelie, dva sinova in vnukne. V Hammond, Ind. zapušča mater, sestro in dva brata. Bil je član društva Napredek št. 132 AFU. Truplo bo ležalo v Železnem pogrebem zavodu na E. 152 St. do četrta do desetih zvečer, nakar bo poslano k pokopu v Indiano.

John Barlich

V Cleveland Clinic, je umrl John Barlich, star 69 let, stanujoč na 980 E. 77 St. Tukaj zapušča soprogo Frances, rojeno Lusin, doma iz Zapotoka pri So-dražici, 4 otroke. Alice Powles, Frances Disch, John Lohkar, Florence Turk, 5 vnukov in več sorodnikov. Rojen je bil v Krasni na Gorenjskem pri Lukovcu, kjer zapušča brata Franka in sestro Elizabeto in več sorodnikov. Tukaj je bival 50 let ter je bil član dr. Naprej št. 5 SNPJ. Pogreb se vrši v petek popoldne ob 1:30 uri iz Jos. Zele in Sinovi pogrebnega zavoda na 6502 St. Clair Ave.

John Russ

Po tritedenski bolezni je preminul v Euclid Glenville bolnišnici John Russ, star 62 let, stanujoč na 13721 Eaglesmere Ave. Tukaj zapušča žalujočo soprogo Johano, rojeno Košer, doma iz Retja pri Loškem potoku; 5 otrok: Mary Zadel, Anthony, Jean Gorski, William in Albert; 9 vnukov; brata Josepha in 2

Vremenski
prerok
pravi:

Danes deloma oblačno in toplo. Ponoči oblačno, grmenje in toplo.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. Henderson 1-4628 Cleveland 3, Ohio

Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

General Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA

Za Zed. države \$10.00 na leto; za pol leta \$6.00; za četrt leta \$4.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$12.00 na leto. Za pol leta \$7.00, za 3 mesece \$4.00.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$10.00 per year; \$6.00 for 6 months; \$4.00 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States \$12.00 per year; \$7 for 6 months; \$4 for 3 months.

Entered as second class matter January 6th, 1908 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the act of March 3rd, 1879.

83 No. 78 Wed., April 21, 1954

Ne podcenjujmo nasprotnika!

Kongresnik Craig Hosmer je nedavno dejal, da je ameriška vodikova bomba, ki so jo nedavno preizkusili na Pacifiku, posnetek vodikove bombe, ki so jo zgradili Rusi na osnovi, ki jo je zahodna znanost proglasila za neuporabno.

Hosmer, nekdanji svetovalec Atomskega odbora (AEC), je trdil, da je bila vodikova bomba, ki smo jo najprej zgradili v Ameriki tako velika, da bi jo ne bilo mogoče uporabiti v vojaške svrhe, med tem ko se je Rusom posrečilo s pomočjo italijanskih in nemških fizikov izdelati vodikovo bombo, ki je bila uporabna kot orožje. Ameriški znanstveniki so odkrili tajnost sovjetske vodikove bombe, ko so proučili radioaktivni oblak, ki je nastal ob njeni prvi razstrelitvi.

Gornja trditev in še nekatera druga znana dejstva govorijo za to, da je ruska znanost dosegla zahodno in da je skrajni čas, da to spoznamo.

Med vojno in ob njenem koncu je bila ruska znanost še pod zapadnim povprečjem, v zadnjih letih pa je napredovala tako naglo, da resno ogroža prvenstvo Zahoda.

Kako je to mogoče? Da so Rusi naredili uporabno vodikovo bombo pred nami, bi si bilo mogoče razlagati z uspehi sovjetskih vohunov, ki so staknili dober del skrivnosti ameriške izdelave atomske bombe, in s sodelovanjem nemških in italijanskih strokovnjakov, ki so prišli po vojni v Sovjetijo. Toda v tem še dolgo ni vse!

Rusi zahodne znanosti in tehnike ne podcenjujejo, to dokazujejo številni njihovi vohuni, ki stikajo za njenimi novimi odkritji, na Zahodu posebno v Ameriki pa je še vedno veliko ljudi, ki na vse, kar je v Vzhodni Evropi in drugod v komunističnem svetu, gledajo zviška. Dobro je le to, da so ameriški in drugi znanstveniki na Zahodu v tem pogledu precej drugačnega mnenja.

Znani angleški strokovnjak Eric Ashby navaja za nagel napredek ruske znanosti in tehnike dva poglavitna vzroka. V Sovjetski zvezi živi 200 milijonov ljudi, katerih dober del je še sorazmerno mlad, pravi Anglež in nadaljuje: "Nimamo razloga, da bi mislili, da je med rusko mladino manj nadarjenosti kot med ameriško. Koliko strokovnjakov in znanstvenikov zraste iz nje, zavisi od vzgojnega sistema, od šol. Ameriški šolski sistem je uspešen. Kaj pa ruski? ... Precej nad eno desetino vsega sovjetskega državnega proračuna lansko leto je šlo za šole. Tam je 33 univerz in 887 drugih višjih vzgojnih zavodov. To na papirju ne izgleda posebno veliko, toda ne pozabimo, da pride iz njih vsako leto blizu 150,000 strokovnjakov."

Kot drugi vzrok navaja Anglež rusko kritičnost. Po njegovi sodbi Rusi sami sebe precej podcenjujejo kot precejnujejo. Ta misel jih priganja k bolj vstrajnemu delu. Stalin je leta 1931 dejal voditeljem sovjetske industrije: "Mi smo 50 do 100 let za naprednejšimi deželami. To razliko moramo v 10 letih zbrati ali pa nas bodo uničili. Mi moramo sami postati strokovnjaki; posvetiti se moramo znanosti!"

Rusi so se torej že davno zavedli svoje zaostalosti v znanosti in tehniki v primeri z Zahodom. Sedaj imajo intelektualna in materialna sredstva za njeno odstranitev. V povojnih letih so mobilizirali vso svojo inteligenco za reševanje najzahtevnejših tehničnih in znanstvenih vprašanj. Da je ostala pri tem življenjska raven prebivalstva na izredno nizki stopnji, jih ni motilo. Za nje je bil važen cilj. In priznati je treba, da so ga dosegli.

Nastane vprašanje ali je mogoč v razmerah, kakršne so danes v Sovjetiji, stalen napredek znanosti in tehnike.

Mladi Rus, ki je v zadnjem letu srednje šole (high school) v Moskvi, bi se ob izpraševanju z Amerikancem, ki je obiskoval odgovarjajočo šolo v New Yorku, gotovo dobro izkazal, pravi angleški poznavalec ruskih razmer.

Visoka šola je precej draga, toda na razpolago je dovolj raznih ustanov in štipendij, ki sposobnim sovjetskim dijakom omogočajo študij na njej. Pri delitvi podpor in štipendij odloča sposobnost. Znanstveniki uživajo v Sovjetiji nekoliko večjo pozornost in ugled kot na Zahodu. Kot prinašajo pri nas časopisi na prvih straneh vesti o baseball in drugih športih, tako pišejo sovjetski listi na prvih straneh o uspehih znanstvenikov in tehnikov. Naši otroci poznajo filmske zvezdnike, sovjetski pa pomembne znanstvenike in tehnike. O njihovih uspehih in doživetjih poročajo knjižice pisane za mladino in jih ji stavijo za vzgled.

Študij na sovjetskih šolah ni lahka stvar. Študent nima nobenega prostega časa, če hoče v redu polagati izpite. Na moskovski univerzi je do 46 ur šole na teden. V počitnicah mora študent v tovarno ali rudnik, da dobi potrebno praktično znanje in skušnjo. Zato ni čudno, da je stopnja izobrazbe sovjetskega diplomirane enaka stopnji ameriškega doktorja. Ozračje v sovjetskem znanstvenem laboratoriju se po sodbi Angleža le malo loči od onega v ameriškem. Sovjetske šole pa so po njegovem mnenju iz leta v leto boljše in učinkovitejše, ker je režim odločen vzgojiti veliko števi-

lo strokovnjakov in tehnikov, pa naj ga stane, kar hoče.

Na Zahodu smo mnenja, da more znanost resnično uspevati le v svobodi. To je velja gotovo za naše razmere, ne pa toliko za one onstran železnega zastora. Ko je omenjen Anglež vprašal sovjetskega znanstvenika, s katerim je nekaj časa skupaj delal, kako more mirno delati v laboratoriju, ko ve, da je tam nekdo, ki ga opazuje v imenu M. V. D., mu je ta odgovoril: "Ruska policija je podobna ruskemu podneblju. Je trda, toda mi smo jo navajeni!"

V kolikor nima ruski znanstvenik osebne svobode, ima pa vse prednosti privilegiranc. Na razpolago mu je tudi vsa dosegljiva znanstvena literatura svobodnega sveta.

Eric Ashby sodi, da mora Zahod skrbno zasledovati uspehe in prizadevanja znanosti in tehnike v Sovjetiji, če noče lepega dne za njo zaostati.

BESEDA IZ NARODA

Izbirajmo po vesti in razumu

Cleveland, O. — Pred primarnimi volitvami smo. Volili bomo spet in izbirali moramo, katerim bomo za nekaj let zaupali v veliki meri usodo našega mesta, naše naselbine, našega Ohia, pa tudi usodo naše velike in blagoslovljene Amerike. Slovenci smo, majhen narod sicer, komaj nas kdo posluša. Pa kjerkoli prebivamo v tej naši veliki domovini, povsod dosegamo uspehe in se merimo z drugimi narodi. S svojo pridnostjo in poštenostjo delamo čast našemu rodu, našemu poreklu.

Izbiramo moramo, ki jih bomo poslali v državne urade in službe, da zastopajo naše mnenje, naše potrebe, našo pravico in naše težnje. Kako bomo volili? Volimo slovensko, volimo Slovenca! Imamo zmogljive in pridne ljudi, ki smo jih veselili, ki so nam v ponos, zakaj ne bi torej z našimi glasovi ti zastopali naše koristi! Zakaj bi pošiljali na odgovorna in važna mesta ljudi, ki jih ne poznamo, in smo komaj kdaj kaj slišali o njih. Izberimo si jih med seboj. Imamo jih in ponosni bodimo nanje! Naše krivi so, našega slovenskega rodu in mišljenja, zvesti državljanji, pridni in zaupanja vredni ljudje. Pa tudi poštene in verni. Brez Boga tudi v važnih vladnih in državnih zadevah ne gre, brez poštenja ni uspeha.

Izbirajmo zato po vesti in razumu. Izberimo tistega, ki živi z nami, dela in se bori z nami za isto stvar. Izberimo ljudi, ki že dolga desetletja zastopajo koristi malih slovenskih ljudi in slovenskih naselbin. Zakaj bi morali segati drugam, mar so naši ljudje manj vredni, manj zmogljivi? Ne, in stokrat ne!

Brali smo, da kandidira tudi naš rojak Mr. Frank Mervar za državnega poslanca. (State representative). Poznamo ga; priden je kot čebela, dober in pošten, delaven član vseh naših društev; eden onih, ki so vseskozi delali neumorno in nesebično za našo naselbino in demokratsko stranko — to je za stranko malih ljudi, ne za denar, ne iz egoizma, ampak iz idealizma, in velike vere v uspeh, za uspeh naših clevelandskih slovenskih naselbin! In kakor je aktiven Mr. Frank, tako je aktiven in pri vsaki dobri stvari vedno pripravljena pomagati — njegova soproga Mrs. Johana. Nikoli se niste bili razočarali, kadar sta šla Mr. in Mrs. Mervar na delo.

Delo državnega poslanca v Columbusu je zelo važno. Mnogo dobrih nasvetov in pomoči lahko nudi našemu dragemu guvernerju Franku Lauschetu. Zato za pomoč Slovencu — guvernerju — Slovencu — državnega poslanca Franka Mervarja!

Volite slovensko, volite po vesti, volite po sposobnosti — zato volite Franka Mervarja! Tudi tvoja dolžnost je, da se gotovo udeležiš primarnih volitev dne 4. maja letos, in da ne pozabiš, kdo je tvoj kandidat! To je samo Frank Mervar!

Frank Hribar.

— Za gradnjo kapitola države Ohio v Columbusu so rabili 15 let.

Klub Ljubljana bo obhajal srebrni jubilej

Euclid, O. — Potrebno je, da nekaj napišemo o našem klubu v zvezi s proslavo 25-letnice njegovega obstoja, da bo javnost zvedela kaj več o njem.

Marsikdo se bo še spominjal ustanovitve tega kluba, dosti pa jih je že odšlo tja, kamor spada mo vsi. Ne smemo pozabiti, na kakšni podlagi je bil klub ustanovljen. Na januarski seji je bilo prinešeno, da klub letos 2. junija praznuje 25-letnico obstoja. Na pobudo nekaterih je bilo končno sklenjeno, da nekoliko praznujemo ta naš jubilej. Ker se nismo mogli zediniti, kako bi

Domovina v pismih in listih

Zahvala

Bomo samo tisto navajali, kar je gospodarsko, ne pa same zahvale: "Saj bi Vam rada natančno popisala, kako velike vrednosti je za nas, kadar prejmemo Vašo pošiljko, posebno letos ... Rada bi Vam pokazala, kako sem vse komade lepo popravila in ukrojila, za otroke in za se. S tem mi je marsikateri izdelek prihranjen, ki ga drugod trakuje nujno potrebujem. Saj je hrana prva — mora biti, da ne bo boleznij."

Velike brige, ki jih mi ne poznamo. Lahko bi pa nanje mislili in z majhnimi žrtvami napravili veliko veselja. Ali mar ni najlepše veselje, napraviti veselje drugim, zlasti pa še takim siromakom, ki jih je v osiromašeni domovini vedno več in več!

Očitek nevhvalečnosti

Trdo pismo mi piše prijatelj od tu. Skoro si ga ne upam objaviti. Zdi se mi, da preveč črno gleda: "Vidim, da so mnogi Slovenci, ki jim je Liga pomagala v to deželo, nevhaležni vsaj v tem oziru, da ji finančno prav nič ne pomagajo, čeprav bi jih to ne stalo nobenih žrtev. Niti paketov namreč ne naročajo pri nji. Če vidijo kje oglas v listu, da je ista stvar drugod za 25 centov cenejša, takoj tam naročijo. Nišo naročeni na "Amer. Domovino," nič ne prispevajo za Katoliški dom v Gorici, ne za slovenske misije, ne za Baragovo sosenišče. Kar na druge se zanašajo. Strašno me boli, ko to opazujem pri nekaterih Slovincih, s katerimi sem skupaj, oz. se večkrat sestanejo. Ni nobenega duha požrtvovalnosti. Morda samo jaz srečavam take sebične ljudi, ki so pa drugače dostojni in verni ..."

Res moj prijatelj preveč črno gleda. Za žrtve je treba vzgoje. Kdo naj pa tu vzgaja ljudi za žrtve? Nismo zadosti povezani, organizirani. V tem pogledu smo imeli doma res lepe organizacije, ki so dosegale velike uspehe. Orli, organizacija mladih fantov, je gradila veliki Stadion. In koliko domov so katoliške organizacije gradile po slovenski deželi! Imeli smo pa šoli, sistematično vzgojo za tako usmerjenost. Vsi smo vedeli, da dobra stvar brez žrtve ne gre. Čim boljši, čim plemenitejši je kdo, tem rajše, tem več in tem vztrajneje doprinaša žrtve. Le-te nosijo potem prav poseben božji blagoslov. Ako Gospod ne zida hiše,

praznovali, smo sklenili, da se izvoli odbor, ki bo pomagal rednemu odboru. Ta novi odbor je imel svoj prvi sestanek 4. februarja. Predsednik kluba Ljubljana Ludvik Prosen je sestanek otvoril in vsem navzočim objasnili, zakaj je bil ta sestanek sklican, nato se je razpravljalo o sporedu in predlagano je bilo, da se povabi pevske zbornice, godbo, govornike, deklamatorje itd. Poglejmo, dragi rojaki, kako važni so pevski zbori pri vsaki prireditvi. Kaj bi stavili na sporede, če jih ne bi bilo? Zato tega ne pozabimo in udeležimo se koncertov, katere prirejajo.

Zgoraj omenjeni prvi sestanek je bil prav dobro obiskan. Klub je dal pripravljenemu odboru polnomoč za vse potrebno delo. Veliko nalogo smo prevzeli, veliko dela, toda v slogi je moč in prepričan sem, da bomo to naloženo delo z lahkoto opravili. Takse jubileje ne slavimo vsak dan, zato se cenjenemu občinstvu že vnaprej toplo priporočamo za napredek našega kluba in našega doma. Klub Ljubljana je bil ustanovljen zato, da pomaga Domu iz zagate. Gotovo veste, da je bil Dom že dvakrat nadzidan in moramo gledati, da bo še v tretje in to v najkrajšem času.

Zato apelira klub na vse svoje prijatelje in prijateljce, da nas obiščejo ta dan! Obširneje bomo poročali kasneje.

Frank Rupert.

Kako mislijo naši fantje v Angliji

Živimo v temeljno drugačih razmerah kot oni tam v Angliji. Zato bo prav, da čujemo tudi njihov glas: "Izgleda, da res ne bo zasijalo sonce svobode prej, dokler se ne bo zopet podila jeklena nevihta nad domovino. Vendar pri Bogu je vse mogoče in je bilo tako že nešteto perečih vprašanj rešeno brez prelivanja krvi na lep in miren način ... Spor v Trstu lani oktobra je bil res čudežno rešen. Dobili so jih vsi pošteno po nosu. Naj ne omenjam toliko Londona in Washingtona, ampak bolj Tita in Lahe. Pella je letel z vlade, Tito pa sramotno molči, ker se boji, da ne bi prišle na dan vse kramarije, sklenjene lani v Londonu. Vse bo minilo, Kristus in Njegov nauk in slovenski narod bosta ostala ... Res se vse bolj počasi "cimpra"; ni mogoče hitreje, je preveč ovir. Toda gradi se pa trdno in temeljito na prave temelje in noben vihar ne bo te stavbe porušil in obg bo vladal v njej ..."

Doma je čemdalje huje. Zlasti sedaj, ko bodo morali vračati posojila, ko so se tako pogumno zadolževali na medvedovo kožo. Včeraj sem bral pismo matere z Dolenjske na sina tu. Toži nad hudo zimo in pomanjkanjem. Imajo les, veliko hoste in lepe bukve, a ne smejo sekati niti za svojo potrebo, ampak jim odmerijo, kje in koliko bodo sekali in od vsakega kub. metra morajo plačati 60 din takse. Davki so zopet večji kakor lani ... Sedaj zopet obnavljajo požgane in porušene gradove in narod mora delati brezplačno kuluk. Bivši lastniki gradov se temu smejejo v pest. Tu se čuje, da bodo lastniki posestov Thurn-Taxis v Jugoslaviji vložili pri mednarodnem razsodišču tožbo za odškodnino. Verjetno bodo dobili tožbo in davkoplačevalci bodo morali prodati zadnjo imovino, da bo odškodnina s stroški plačana. Angleži, ako jim o tem pripovedujete, samo neverjetno zmagujejo z glavo in se smejejo. Človek bi kar privoščil tem ljudem malo "komunistične šole."

"Te dni so prav regljali v časopisu proti Vašemu senatorju McCartyju. Jaz jim večkrat smeje odvrnem: "Sto takih mož bi bilo treba in ne samo eden." In molčijo in dajejo prav. Narodu ni zamere. Krivda je na

Avstrija se začela zanimati za Trst

Znani dunajski tehnik "Die Furche" je nedavno prinesel krajsko razpravo o Trstu, v kateri prav lepo in nepristransko pojasnjuje to za Slovence tako važno vprašanje. Med drugim navaja, da je bilo o Trstu govora tudi na berlinski konferenci. Rusi so pri teh razgovorih odločno vstrajali na tem, da je treba uveljaviti določbe italijanske mirovne pogodbe. "Die Furche" pravi, da Avstrija žal še ni imela priložnosti, da bi navedla svoje razloge za tako rešitev.

Je res začela zmagoovati pamet?

Med tem ko poroča ameriško in angleško časopisje, da razgovori o tržaškem vprašanju ugodno potekajo, Italijani to odločno zanikajo. Svoje nezadovoljstvo v pogledu reševanja tržaškega vprašanja so pokazali na več načinov. Italijanski zastopnik pri Zavezniški vojaški upravi znani De Castro je demonstrativno odstopil in nato v posebnem razgovoru s predsednikom vlade Scelbo potožil o krivicah, ki se gode Italijanom in Italiji zaradi Trsta. Prav v dneh, ko se je Tito mudil v Turčiji, je Rim poslal šefa svojih oboroženih sil nadzirat italijansko-jugoslovansko mejo. Baje je začelo celo v okolici ameriške zastopnice v

časopisju in na vodilnih mozeih ... In tu? Naši ljudje se hvala Bogu kar dobro drže, čeprav dobite tudi slabe značaje. Kdor trdi, da tu ne more zadosti verskim potrebam, ne govori resnice. Katoličani tu so zelo agilni in organizirajo službo božjo vsako nedeljo v vsakem večjem kraju. Imajo tudi posebne autobuse, ki vozijo ljudi k božji službi. Pri nas doma so stari očanci s hribov hodili po 2 uri daleč v cerkev. Že ob štirih zjutraj so šli z doma, če treba tudi v snegu, dežju in viharju tako, da so bili ob šestih že pri fari. Po sv. maši pa so pred cerkvijo poslušali še razglase, se šli malo okrepčati in se nato vračali veseli domo. In jih doma danes vedno več prihaja v cerkev tudi tak, ki prej niso hodili. Tu je pa cerkev na ravnem, na lepem in še "jamramo." Ni čuda, če nas Bog potem včasih udari ...

Letos smo že mislili, da bomo dobili skupen dom v Londonu in v njem kapelico. Sklenjena je bila pogodba. Ker je bila lastnica hiše pripadnica anglikanske cerkve, je pred podpisom pogodbe odstopila od dogovora, češ da tujcem-katoličanom stavbe ne proda. Vendar imamo še upanje na uspeh ... In še par osebnih vesti. G. prof. Sekolec te dni konča študij geografije. Gospa Bernarda je pa lani dovršila zdravniške študije. G. dr. Jančar bo še pred Veliko nočjo končal s svojo specializacijo za bolezni v glavi. Par naših študentov bo tudi letos končalo s svojim študijem. Slovenec g. Štefan Falež se na Irskem pripravlja za duhovnika. Osem let bo moral biti tam." Tako pišejo iz Anglije.

Kako nas je razmetala burja komunistične revolucije po vsem svetu! Pa se Slovenci dobro držijo povsod, mogoče še najslabše v Združenih državah, ker nam gre prelahko. J. B.

— Povprečen Amerikanec, ki kadi cigare, jih pokadi okoli sto na leto.

— Nad 70 milijonov akrov površine je v državi Nevadi spremljenih v pašnike za živino.

Rimu Clare Luce prevladovati mišljenje, da naj Trst ostane samostojen, podobno mišljenje so začeli zastopati v zadnjem času tudi nekateri angleški listi. To Italijane silno vznemirja.

"Skupna podlaga"

Poročali smo že, kako so skušali tržiški titovci ustvariti skupno slovensko fronto za "zavarovanje slovenskih narodnih pravic." Slovenske demokratske skupine pa so komunistično igro spregledale in sodelovanje odklonile. Sedaj se titovci pritožujejo nad njimi češ, da se nočejo zavzeti za narodno stvar. Tržaški slovenski tednik "Demokracija" jim odgovarja z izjavami, ki ji je dal tajnik mladinske organizacije tržaških titovcev Berlinguer, ki je čisto jasno povedal, da so komunisti hoteli sklicati Konstituanto Mladine za obrambo skupnih interesov in stremeljenj vseh mladincev — slovenskih in italijanskih, torej o kaki obrambi narodne stvari v resnici ni bilo ne duha ne sluha. Titovci so hoteli oživiti medvojno OF, pa so naleteli na gluha ušesa in na odprte oči.

Italijanska nestrpnost

Slovenci so dobili po vojni v Trstu nekaj ljudskih šol in celo srednje šole. Večina teh vzgojnih ustanov se je stiskala v starih in nezdruženih zgradbah. Letos so dobile slovenske šole prvo novo šolsko poslopje, to je tržaške italijanske nestrpnosti razjezilo in sedaj ob vsaki priložnosti na vse glas vpijejo, da se godi njim krivica. Hoteli so namreč vzeti to šolsko poslopje, ki ga je anglo-ameriška vojaška uprava zgradila iz svojih sredstev za Slovence, ta pa jim tega seve ni pustila. V resnici imajo Italijani v rokah vso upravo v Trstu in so vse slovenske šole podrejene Italijanu. Na seji mestnega sveta so Italijani protestirali, da je dalo mesta nekajkrat v najem mestno gledališče Verdi Slovincem. Slovenski zastopnik dr. Agneletto jim je ob tej priložnosti odločno odgovoril: če nam ne bi zažgali Slovnarodnega doma l. 1920, ne bi imeli nobene potrebe, da sedaj protestirajo, ker Slovincem ne bi bilo treba najemati prostorov za svoje prireditve.

Uspeša zapora podjetij
Zapora tržaških podjetij 9. aprila je popolnoma uspeša. Če bo imela tudi kak uspeh, je drugo vprašanje. Omenjenega dne ob eni so zaprli vrata 13,000 trgovin in manjši podjetij. Popoldne je delavstvo ladjedelnic protestiralo po tržaških ulicah zaradi skrajšanja delovnega časa.

Otvoritev nove šole

Dne 8. aprila so v Sempolaju slovesno odprli novo šolsko poslopje ob navzočnosti devinsko-nabrežinskega župana Terčona, občinskih svetovalec, učiteljev in učencev. Novo poslopje je blagoslovil č. g. dekan Stanta.

Zvonove dobe

V Jazbinah bodo dobili prihodnji mesec zvonove, toda jih nimajo kam obesiti, ker nimajo ne zvonika ne cerkve. Gorilski "Katoliški glas" popisuje takole tamkajšnje razmere: "Vodimo imamo, kadar se je ob dežju iz cestnih jankov nateče v mlake in vodnjake, ponoči je svetlo, kadar luna sveti; po hišah poje še petroleji, čeprav je komaj kak streljaj do električnega omrežja. Pošto dobivamo enkrat na teden; božjo službo imamo v kleti; šolo v isti hiši v 1. nadstropju; pokopališča ni, pač pa so odprli gostilni blizu kraja, ki je bil določen za cerkev ..."

Dr. Josip Gruden:

Zgodovina slovenskega naroda

II. Doba državnega absolutizma in centralizacije

Od Ferdinanda II. do Leopolda II. (1619-1792)

6. Cerkvene razmere. Ustanovitev goriške nadškofije

Večkrat je potoval tudi v Rim, kjer je imel vplivne zveze in si z različnimi cerkvenimi dostojanstveniki živahno dopisoval. Njegova odsotnost iz škofije je bila čimdalje bolj pogosta in dolgotrajna. Iz obsežne korespondence, ki je ohranjena, je spoznati, da je skoraj vse zadeve cerkvene vlade pisмено reševal. Značilno je, da celo ob prihodu cesarja Leopolda I. leta 1660. škofa Buchheima ni bilo v Ljubljani. Crkveno vladno je prepustil večinoma svojim generalnim vikarjem, izmed katerih je služboval najdalje Filip Trpin, preje župnik v Braslovčah, zaradi svoje zgovornosti imenovan "slovenski Ciceron" (der windsche Cicero).

Take posle, za katere je bilo treba škofovskega posvečenja, kakor birmovanje, posvečevanje oltarjev in cerkev, pa je zanj opravljal Francišek Maksimilijan Vaccano, rodом Gorican, župnik in arhidiakon v Ribnici, ki je l. 1646. postal škof pičinski in stalno bival v Ljubljani. Buchheim je bil velik ljubitelj umetnosti. V Italiji si je redno nabavljali znamenite slike in kar je še drugega potreboval za svoje pohištvo.

Škofijski dvorec v Ljubljani je dal obnoviti in dvigniti za eno nadstropje, grad v Goricanah pa v italijanskem slogu na novo sezidati. Zadnja leta je hudo trpel na protinu in bival menda stalno v Solnogradu. Umrl je 3. aprila 1664 v Pasavi, kamor se je bil napotil k volitvi novega škofa, in je bil tudi tamkaj pokopan. — Pod Buchheimom nastali v Ljubljani dve novi redovni naselbini: samostan klarisij in bosonogih avguštincev (diskalceatov). Prvega je ustanovil dr. Mihael Friderik Hiller, sin nekega ljubljanskega bukvoveza, ki je l. 1632. zapustil v oporoki magistratu 60.000 gld. za zgradbo novega ženskega samostana. Izvršitev njegove ustanove se je zavlekla do l. 1666., ko se je nova zgradba s kapelo sv. Mihaela vred blagoslovila in so prišle prve nune iz škofj Lokle.

Klarisije so ostale v Ljubljani do l. 1782., ko je cesar Jožef II. samostan zatrl in ga ukazal porabiti za vojaško bolnico in skladišče. Temu namenu je služil več kot 100 let, dokler niso v najnovejšem času napravili nove garnizijske bolnice izven mesta, staro samostansko poslopje (nasproti hotelu "Slon") pa podrli. — Zelo trda je šla za novo

naselbino bosonogim avguštincem. L. 1642. so dobili od dunajskega nuncija dovoljenje za zgradbo samostana, za katero je obljubil vojvoda Eggenberg znatno vsoto. Izbrali so si stavbišče na nekem svetu, ki je menda pripadal nemškemu viteškemu redu. Zato so nemški vitezi ugovarjali in avguštincem podrli celo križ, ki so ga bili postavili v znamenje svoje nove redovne naselbine.

Diskalceati so se morali umakniti k Jami (Grubenbrunn) v Šiško, kjer jim pa kraj ni ugajal. Zelo so se trudili, da bi prišli v šentpetersko predmestje, kjer so hoteli staro župno cerkev sv. Petra dobiti v svojo posest. Ko se jim to ni posrečilo, so kupili ob Dunajski cesti v smeri proti sv. Krištofu neko pristavo z zemljiščem, kjer je slednjič pičinski škof Francišek Vaccano l. 1657. na praznik sv. Trojice postavil temeljni kamen za novi samostan in cerkev, ki je imela biti posvečena sv. Jožefu. O redovnikih poroča ljubljanski škof l. 1667. v Rim sledeče:

"Šesta redovna cerkev, posvečena sv. Jožefu, je izven mesta in pripada diskalceatom. Ti se le postajajo znani v deželi. Primanjkuje jim patrov, ki bi znali slovensko pridigovati in spovedovati. Le en del cerkve in samostana je dovršen, ker jim manjka denarja, da bi mogli nadaljevati zgradbo." Še l. 1700. je bila cerkev sv. Jožefa dovršena in posvečena. Redovniki so se pozneje v Ljubljani zelo udomačili in znana imena patrov: Dizmas Zakotnik, Janez Damaščan Dev, Marko Pohlin, ki so delovali na polju slovenskega slovstva, nam pričajo da jim tudi domačega naraščaja ni manjkalo. — Po letu 1782. je samostan služil za deželno bolnico in bil še le pred par desetletji s cerkvijo vred poruščen.

Buchheimu je sledil na škofijski stolici grof Jožef Rabatta iz stare goriške plemiške rodbine. Oče mu je bil Anton, cesarski poslanik v Benetkah in stotnik v Gradiški. Leta 1639. je vstopil mladi Rabatta kot vitez v malteški red, bival več let na Malti in napravil z redovnimi galejami več daljših potovanj. Cesar Ferdinand III. ga je imenoval za svojega komornika in stotnika telesne straže svojega sina Ferdinanda IV. Po smrti cesarjevičevi pa je Rabatta postal vzgojitelj nadvojvoda Karla Jožefa, ki je bil že s petnajstimi leti določen za škofa pasavskega. Ko je bila l. 1664 izpraznjena ljubljanska škofijska stolica in je prav takrat umrl mladi nadvojvoda, je cesar Leopold I. imenoval Rabatta za ljubljanskega škofa, dasiravno niti duhovnik ni bil. Še isto leto je prejel duhovniško in škofovsko posvečenje, 12. septembra pa je slovesno nastopil svojo novo službo.

Prihodnje leto je obiskal župnije po svoji škofiji in l. 1667. poročal papežu o njih stanju. Iz tega poročila posnemamo, da je štela ljubljanska škofija takrat 27 župnij in 39 vikariatov, skupaj 66 cerkva z duhovniki, družnic je bilo 450, moških samostanov 8, ženski 1. Vseh duš je bilo 119.680. Luteranov na svoji vizitaciji ni našel, razun grofice Khevenhiller s Koroškega, ki je bila omožena na Kranjskem. Pobožnost se je kazala z zidanjem novih cerkva in lep-

JOŽE GRDINA:

PO VZHODU IN ZAPADU

Na mostu reke Jordan. Skozi Judejsko puščavo. V Jeruzalemu. Spremljevalec. Prva noč v Jeruzalemu. Pri sv. Stefanu. V Schmidt's College. V baziliki Božjega groba. Na Kalvariji.

(Nadaljevanje)

Takoj po zajtrku grem v hotel ter vprašam hotelirja, če je moj sinočni spremljevalec že bil kaj tukaj?? Ne, pravi hotelir, nič ga ni bilo še. Ne vem, kaj je z njim. No nič ne de, mu odvrnem jaz, ker stanovanje že imam. Prosim račun, da poravnam za prenočišče in večerjo. Ko je hotelir videl, da je z mojim stanovanjem vse v redu, mi pravi: "Saj vam jaz dam dobro sobo in hrano, če ostanete tukaj."

Seveda sem to gladko odklonil, se zahvalil za prenočišče ter plačal račun. Zdaj mi je bilo precej jasno to, kar mi je bilo prej zagonetno. Obnašanje Arabca, ki se je izdajal za Amerikanca in ni prišel, kakor je obljubil, pa hotelirjeva ponudba boljše sobe, ki je prej ni imel, mi je bilo vse prej kot všeč. Uvidel sem, da sem bil sinoči precej v zmoti ter prišel do zaključka, da nisem našel na prave ljudi in bi morda bilo vse prej kot dobro. Pa je Bog poskrbel, da je bilo res dobro. Resnično: najboljši voditelj človeka je Bog.

Hotelir mi je potem naročil, da naj le še kaj pridem k njemu, da se srečam s svojim bivšim spremljevalcem, ki je gotovo kje zadržan. Pa nisem šel; neko popoldne, že proti večeru ga pa srečam blizu Damaščanskih vrat, kjer je z drugimi sebi enakimi čakal, da dobi kakega naivneža, da se mu vsili za vodnika, kot je v Jeruzalemu in drugod v Orientu običaj. Stopil je iz gruč k meni ter me vprašal, kod da hodim, da ne pridem k njemu? Osupnil sem, pa pravim: "Kod hodim? Saj bi Vas jaz moral vprašati, kod ste Vi hodili v nedeljo zjutraj, ko sem Vas zamen čakal."

Potem se prične nekaj izgovarjati ter me povabi, da ga o-

šanjem starih. Tudi bratovščina sv. Rešnjega Telesa, sv. rožnega venca, tretji red, Marijine družbe so imele vedno več članov. Sinode so bile redno vsako leto v Ljubljani in v Gor-njem gradu.

(Dalje prihodnjič)

biščem. Ne, hvala za povabilo; zdaj že imam stanovanje in sicer tistega, katerega sva oni večer iskala, pa nisem bil sprejet. Zdaj je vse v redu. Nato je pa postal precej grob, pa pravi: Vi mi imate še plačati račun. Račun? Vam? Kakšen račun pa? Hotel sem plačal za vas, mi odvrne na to vprašanje. Hotel ste plačali?? Saj ni res. Hotel sem plačal sam. Imam izkazilo, ga zavrnem jaz. On pa na to: ja pa imate meni plačati za postrežbo. Tudi to sem plačal, in Vam ne dolgujem nič. Ko je videl, da ne opravi nič, mi pove, da je on v inteligenčni službi, tajni agent ter mi namigne, da mi lahko napravi sitnosti. Zdaj sem šel prav jasno videl, da sem imel opravka s pravim prevarantom, pa sem jo tudi jaz serviral: Sem Amerikanec, me nimate za kaj: pošteno sem prišel in pošteno bom odšel.

Ker mi je tisto popoldne preostajalo še nekaj časa, se odločim, da obiščem baziliko Božjega groba. Kar je bazilika sv. Petra za Rim, to je bazilika Božjega groba za Jeruzalem; zato sleherni, ki pride v Jeruzalem, najprej hiti tja in šele potem obišče druge kraje. Tako sem storil tudi jaz. Pa ozki vijugasti, deloma obokani ulici, ki vodi mimo arabskega bazarja, pridem do male ulice, zavijem na desno proti zapadu in že stojim pred staro častljivo stavbo z dvema neenakima kupolama ter nizkim širokim zvonikom: bazilika Božjega groba.

Toda kakšna! Podprta ter povezana z močnim železjem, da se ne zruši, stoji pred menoj! To je znamenito svetišče, ki oklepa najsvetejši prostor na svetu: Kalvarijo in Gospodov grob. Kljub temu razdrapanemu in revnemu stanju pa na svoji veličini nič ne izgubi ter jo nobena še tako krasna bazilika ali katedrala — tudi bazilika sv. Petra v Rimu — po imenitosti ne doseže: njena revna streha pokriva kraj odrešenja. To pove vse.

Mimo železnega ogrodka, ki visoko nad glavnimi vrati podpira zidovje, stopim v svetišče. Pred menoj je kamen maziljenja; na levi je pod mogočno kupolo kapela Božjega groba, na desni pa vhod na Kalvarijo. Kam najprvo? Pri Božjem grobu je bila ravno služba, če se ne motim armenska, pa je bilo vse natrpano ljudi. Vojaštvo in policija sta pazila na red, da ne bi prišlo do kakih spopadov in pa da bi ljudje bolj v redu šli ven, kajti tudi znotraj je bilo vse podprto in povezano. Ker se nisem hotel drenjati in zija-la prodajati, kakšni so tisti obredi, se odločim, da grem na Kalvarijo. Saj tja se koncem koncev tudi najbolj spodobi iti.

(Dalje prihodnjič)

The Cleveland Electric Illuminating Co.

Predsednik Elmer L. Lindseth je naznanil, da so podjetja, ki so povezana v Dow Chemical-Detroit Edison načrtu za pridobivanje električne struje iz atomske energije, sklenila iz svojih privatni sredstev dati na razpolago dva in pol milijona dolarjev za raziskavanje in razvoj za ta namen potrebnih naprav. The Illuminating Company bo z ozirom na svoj delež prispevala okoli \$100.000.

Udeležene družbe so nedavno podpisale s Komisijo za atomsko energijo poseben dogovor, ki jim daje pravico zadevnih raziskavanj. Komisija bo dala privatnim družbam na razpolago svoje laboratorije in naprave proti primerni odškodnini.

Po poročilu predsednika so sedanja raziskavanja dosti obetajoča in je verjetno, da bodo mogli v doglednem času pridobivati elektriko iz atomske energije po ne previsoki ceni.

Vsaka izmed udeleženih družb je poslala v glavni stan raziskavanj v Detroitu strokovno osebo. Glavni napor je usmerjen v zgraditev atomskega reaktorja, ki bi dajal elektriko po približno isti ceni ali ceneje, kot jo dajejo navadne elektrarne.

The Cleveland Illuminating Co. hoče biti pri vsakem delu, ki bi utegnili koristiti njemu, odjemalcem in področju, na katerem deluje. Tako je pripravljena vključiti atomsko energijo v svoje delovanje, kakor hitro bi se to pokazalo koristno.

Ali želite zrasti?

Dva nemška zoologa sta iznašla nekaj izveleček, ki je nenavadno pospešil in povečal rast miši, ki sta jim ga vbrizgala. Miši so postale štirikrat večje. Nadaljevala sta s poskusi, injekcije sta dajala celo bolehnim otrokom. Uspehi so bili presenetljivi. Otroci so pridobili na teži, lepše so se razvijali, pa tudi razum se jim je zbistril. Navzlic naglemu razvoju so se popolnoma spremenili. Novemu preparatu so dali ime "Vx", recepta pa zoologa še nista objavila.

Ženske dobijo delo

Kuharica

Išče se kuharica za v restavracijo. Delavni čas od 8. ure zjutraj do 1 pop. Naslov se izve v uradu Ameriške Domovine.

(—78)

MALI OGLASI

Stanovanje iščeta

Zakonca iščeta 2- ali 3-sobno stanovanje s kopalnico in garažo v okolici Sv. Vida. V pošteved pridejo samo stanovanja v pritličju. Kličite po peti pop. EN 1-7890. —(80)

Trailer naprodaj

1953 Trailer "Travelite" naprodaj. 3 sobe vse opremljene, prva kopel in stranišče, 24½ čev. dolg. \$1750. Kirtland Mobile Home Park, Route 306, med Route 6 in 84. Za telefonsko številko vprašajte v našem uradu. —(79)

Hiše naprodaj

Na E. 61 St. in St. Clair Ave. je naprodaj 2-stanovanjska hiša. (4 in 3), polno podkletena, s plinskim gretjem in beneškimi zastori za \$7500.

Na E. 78 St., blizu Donald Ave., 5-sobna hiša, vsi prostori v pritličju, plinsko gretje, delno podkleteno, velik lot. \$8900.

Oshen Realty

Kličite SW 5-6256

(79)

Trgovina naprodaj

Beverage store z C-2 licenco, dobrih dočim trgovina, se mora prodati radi boleznim, zaloga, oprema, hladilnica, delivery truck. V collinwoodski slovenski naselbini. Nizka najemnina. Cena \$1500. Broker SU-1-4121. (19,21,23 apr.)

Naznanilo in Zahvala

Zalostnega in globoko potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da nam je nemila smrt iztrgala iz naše srede našega preljubljenega soproga, očeta in starega očeta

John Novak

ki je po mučni in dolgi bolezni, previden s svetimi zakramenti za umirajoče, izdihnil svojo blago dušo dne 19. marca 1954.

Pokojni je bil rojen tretjega aprila, leta 1883 v Vasi Plešivca, fara Šmihel, pri Žužemberku, na Dolenjskem. V to deželo je prišel pred 55. leti. Pogreb blagopokojnika se je vršil iz Zakrajškovega pogrebnega zavoda v cerkev Sv. Vida dne 24. marca 1954, kjer je bila zanj darovana pogrebna sv. maša. Iz cerkve smo sprejeli rajnega na Kalvarijo pokopališče, in tam smo položili truplo s krsto k večnemu počitku v družinsko grobnico, poleg prerano umrlega sina Johnny-a, kjer oba čakata angelske trombe glas — k vstajenju.

V dolžnost si štejemo, da se tem potom toplo zahvalimo Rev. J. Varga za podelitev svetih zakramentov za umirajoče pokojnemu.

Našo prirčno zahvalo tudi Rev. V. N. Tomcu za večkratni obisk v boleznim, in podelitev sv. zakramentov, za molitve v pogrebnem zavodu; za opravljeno pogrebno sveto mašo, in spremstvo na pokopališče, in tam opravljene molitve za rajnega.

Nadalje se prirčno zahvalimo vsem številnim darovalcem cvetlic, s katerimi ste tako bogato okrasili rajnega, ko je ležal na mrtvaškem odru.

Našo prirčno zahvalo prejmite vsi, ki ste darovali za sv. maše, katere se bodo brale za večni mir in pokoj duše rajnega.

Prav lepa hvala vsem, ki ste prišli rajnega kropiti, in vsem, ki ste se udeležili pogrebne svete maše, in vsem onim, ki ste rajnega spremili do groba.

Prav iskreno hvalo vsem, ki so dali avtomobile brezplačno na razpolago na dan pogreba. Naša iskrena zahvala vsem, ki so nam bili v tolažbo in pomoč ob tej za nas tako težki uri.

Našo najlepšo zahvalo Frank Zakrajšek in Sinovi pogrebnemu zavodu za tako lepo in vzorno vodstvo pogreba, in za vsestransko nam pomoč v tej za nas tako žalostni uri.

Ti pa, preljubljeni soprog, oče in stari oče, počivaj v miru božjem in prosí Boga za nas, dokler se vsi skupaj ne združimo tam, kjer ni gorja in ne solza.

Saj križ nam sveti govori,
Da vidimo se nad zvezdami!

Lahna naj Ti bo gruda nove domovine, katero si iskreno ljubil.

Zalujoči ostali:

MARY, soproga
EDWARD, JOSEPH, FRANK, sinovi
MARY por. VESEL, VERA por. GRACE, hčere
ZETJE, SNAHE in VNUKI
Pokojni zapušta tukaj tudi brata FRANKA in sestro JOSEPHINE SMREKAR
V stari domovini pa sestro ANNO NOVAK, ter več drugih sorodnikov tukaj in v domovini

Cleveland, Ohio, 21. aprila 1954.

Pohištvo naprodaj

Proda se po zmerni ceni vse pohištvo za 4 sobe, kuhinjo, spalnico, obednico in sprejemnico, v dobrem stanju. Vpraša se na 17810 Dillewood Rd. med E. 177 in Nottingham.

(—79)

Hiša naprodaj

Hiša z 6½ akri zemlje je naprodaj pri Geneva, O., po ugodni ceni. Zglasite se v Good Luck Cafe na 4017 St. Clair Ave. (78)

Na prodaj

na Goller Ave., blizu East 200. ceste, 4 in pol sobni bungalow, star samo 8 mesecev, plinska kurjava, bakrena napeljava cevi, na 2. nadstropju prostor za razširitev. — SE LAHKO TAKOJ VSELITE.

Za podrobnosti vprašajte:

KOVAC REALTY

960 E. 185 St. KE 1-5030

(80)

Sobo oddajo

Lepo sobo oddajo enemu ali dvema fantoma v bližini E. 185 St. Po dogovoru tudi hrana. Na razpolago ena garaža. Kličite IV 1-8370. (80)

Išče stanovanje

Ženska išče 3 ali 4 neopremljene sobe v St. Clairski okolici. Naslov se pusti v našem uredništvu. —(81)

Hiša naprodaj

E. 109 blizu St. Clair, hiša 6 sob, 3 spalnice, plinska kurjava, avtomatični vodni grelec, beneški zastori, zimsko okna, garaža, lep vrt. Kličite LI 1-3331 po 5. uri. (85)

KADAR NAMERAVATE KUPITI ALI PRODATI HIŠO, TRGOVINO pokličite za zanesljivo in točno postrežbo:

JOHN ROZANEC

LAKELAND REALTY CO.

15604 Waterloo Rd. KE 1-6681

CLOVER DAIRY

JOSEPH MEGLICH in SINOVI
Slovenska mlekarna
VSI MLEČNI IZDELKI
Dovajamo na dom
Točna postrežba
Se priporočamo
1003 E. 64 St.
EN 1-4228

Popravimo ogrodja in fenderje na vašem avtomobilu

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 St. Clair Ave.

EN 1-1633

FRANK CVELBAR, lastnik

Emil Ludwig:

NAPOLEON

ZGODOVINSKI ROMAN

MORJE

Ko pa bi lahko prišlo do bitke, gre na drugi breg reke, ker noče "navadne bitke," po kateri bi se Rusi lahko umaknili. Da, zdaj ko sta združena, se pričnata ruska poveljnika smotrno umikati; pretrujena vojska se naskok za naskokom odbija od mestnega obzidja. Najstarejši se spominjajo na Akon; to je bilo pred trinajstimi leti. Ali Smolensk končno pade, toda goreč, zmagovalci dobi v roke kup razvalin. Ali se pričnata cesarju svitati o moralni moči tega ljudstva? Ali vidi, kako postaja vsak dan bolj fanatično, kako rajši sežiga stare svetinje, kakor da bi jih prepuščalo sovražniku?? Vojska, ki trpi pomanjkanje, ne sme upati na dober plen.

Cesar je v strahotnem položaju: kralj Lear na goljavi, Kos za kosom odpada oblast od njegovega telesa, vsaka kretnja se razblini v zraku, od daleč pa prihaja kroh razumnega sveta, in se izgublja v puščavi. Temu je treba napraviti konec. Drugi sel odide do carja. Pisati mu ne more, kajti na ono pismo iz Vilne ni prejel odgovora. Zopet privedejo predenj ujetega generala, s katerim s dolgo pomenkuje, dokler mu nazadnje nena doma reče:

"Ali smete pisati carju? Ne? Če ne, lahko vsaj pišete svoje- mu bratu v glavnem stanu, kar vam bom dejal. Storili mi boste uslugo, če mu boste javili, da ste me videli in da sem vam jaz naročil, da mu pišete. Storil bi mi resnično uslugo, če bi hotel sam ali po velikem knezu obvestiti carja, da je moja največja želja, skleniti mir ... Zakaj pa se prav za prav vojskujeva? Da, če bi bili vi Angleži! Rusi mi niso storili nič zalega. Vi hočete ceno kupovati kavo in sladkor. Dobro. To je lahko urediti. Ali pa morebiti mislite, da me boste premagali?? Tedaj naj vojni svet preišče položaj in če veruje v rusko zmago, naj določi bojno polje ... Sicer, bom moral zavzeti Moskvo in je morebiti navzlic vsej previdnosti ne bom mogel obvarovati pred razdejanjem. Prestolnica, ki jo zasede sovražnik, je kakor ženska brez časti ... Kaj menite, ali bi mogel kdo carju ugovarjati, če bi hotel skleniti mir?"

Ne kot mlad general in komaj če je morda kot poročnik, kedar koga prosil; prositi mu je nemogoče, on zna samo ukazovati. Dopisoval je kraljem v obliki povelj in besedo prošnje je zadnjih deset let izgovoril samo dvakrat: ko je prosil papeža za maziljenje in cesarja Franca za njegovo hčer. In danes, kakšen ton! Kaj si mora ujetnik misliti, ko mu nenadoma vrnejo meč! — Ali je to vladar sveta? si bo mislil. Ali ni prosil mene, ubogega človeka in mojega brata, naj mu storiva uslugo? Kako? Ali nima cesar robenega drugega odposlanca? Torej sta kriva samo kava in sladkor, da tukaj gine sto tisoč glav vojska? Ta mojster nas poziva, kakor da gre samo za

blestečo šahovsko partijo — matuška Rusija pa leži v solzah in bolečinah na tleh in gleda, kako pada mesto za mestom v prah in pepel in z mesti častiljive ruske svetinje.

Pismo za generalovega brata cenzurira Berthier, ga odpošlje, dostavi, ali odgovora ne doseže nobenega. Zdjaj se cesar dvigne: to je doba sunkovitih odločitev. Ko Rapp sproži vprašanje, ali naprej ali nazaj, pravi Napoleon: "Vino je natočeno, treba ga je izpiti. Pojdem v Moskvo ... Dovolj dolgo sem bil cesar. Zdjaj postanem zopet general." Kako gore častnikom oči, ko zopet spoznajo njegove stare glas! To je v početku septembra.

Na sveti goljavi pri Borodinu se mu mora naposled Kutuzov, Barclayev naslednik, postaviti v bran. Zdjaj sta armadi enaki, to je partija, ki jo je predlagal. Nihče ne spi, kajti jutri, jutri bo nazadnje le prišlo do bitke! Nato bo zlata Moskva naša in vse pomanjkanje bo prestopilo. Tedaj prispe sredi noči pariški kurir. Cesar, ki sloni nad svojimi zemljevidi, veli pregledati pošto, ali ni kaj nujnega. Tajnik mu molče poda špansko brzojavko: pri Salamanki je Wellington odločilno porazil Marmonta. Cesar bere, molči, dela dalje. Na skrajnem vzhodu Evrope, kjer se kontinent izgublja v Azijo, naj čez nekaj ur porazi Ruse. Zato nima časa premišljati, kaj pomeni ta strašna angleška zmaga na skrajnem evropskem jugu. Zdani se, garde ga pozdravljajo kakor vedno: Živel cesar!

Tedaj jim veli pokazati sliko svojega sina, ki jo je prisel pariški kurir. Stari brkači stoje pred njo, vsakdo sme občudovati lepega otroka, ki je njihovega cesarja rodni sin, ali nihče ne izve, da je bila Francija v Španiji poražena. Ko pa prineso sliko nazaj v šotor, pravi nenadoma čisto pesniško: "Skrijte jo kam. Premlad je, da bi smel videti bojno polje."

V divjem boju zavzemajo ta dan Francozi oporišča, jih izgubljajo in zopet zavzemajo. Garde kličejo: tu ob Moskvi bi rade zopet odločile, kakor so že tolikokrat. Generali prisojijo povelja, zaupniki mu prigovarjajo: cesar pa ga ne da. Ta dan prvič ne zapusti svojega mesta. V vročini in nadihu, sedi pokašljujoč z oteklimi nogami na konju in se ne more prisiliti, da bi se odločil in da bi poslal v boj še garde, od katerih je očitno zmaga odvisna:

"In če pride jutri do nove bitke? S čim naj jo bijem?" Ponoči se Rusi umaknejo, prihodnji dan naštejejo na bojišču 70.000 mrtvih in napol mrtvih ljudi: več nego doslej v kateri koli bitki. Cesar pravi:

"Sreča je vlačuga. To sem večkrat trdil, zdaj pričnjam to resnico čutiti."

Ali pot proti Moskvi je prosta 500.000 mož se je bilo dvignilo, da bi vkorakali vanjo. Danes jih gre za njim samo še 100.000. In ko ugleda z nekega gri-

ča v večerni zarji mesto tisočih in na najvišjem griču kos Vzhoda — Kreml, se zagleda predse bolj utrujen nego razburjen in reče tiho:

"Moskva! Bil je zadnji čas."

V Kje so mestni ključ? Kje se mudi magistrat, da mu jih ne prinese?

Polovico popoldneva koraka armada mimo njega, on čaka na mestne ključ. Na Dunaju in v Milanu, v Madridu in v Berlinu je jezdil kot zmagovalci skozi mestna vrata. Ali ti Tatarji ne poznajo plemenitega rimskega običaja? Nič se ne zgane. V daljavi rožlja Kutuzovljeva le napol poražena armada iz obzidja, v bližini grmi vanje njegova, zadnje in prednje straže se skoraj dotikajo. Nem vstop, mesto je skoraj prazno. Ali hiš je tu dosti, si misli utrujena armada, tu bomo dobili dobro prenočišče in tudi kaj za podzob.

Počasi jezdi cesar s svojim štabom v neznansko tišino. Kreml je bil smoter njegovega pohoda, zdaj je tu. Z nemim strmenjem otipavajo pogledi te tuje zidove, vse je odprto, ali nikjer žive duše, ki bi jim kazala pot. Dretno zapuščene stoje zlate in rdeče sobe. In ko

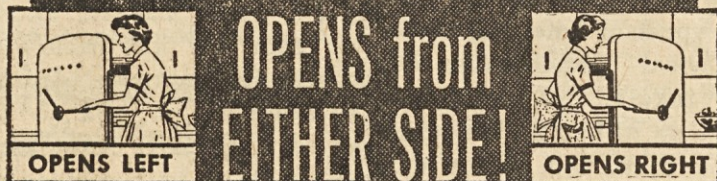
stopijo v neko veliko dvorano, kjer grenadirji s puškinimi kopiti zbijejo deske z oken, spozna cesar po baldahinu staro carsko prestolno dvorano. Ali prestol je zagrnjen.

V tem trenutku mu do izpolnitve ne manjka drugega nego mir. In temu miru, Nič drugega nego zmaga. Kdo ga je osleparil zanjo? Nihče drugi nego ta velika tuja zemlja, stopa, kakor pred 13. leti pu-

ščava. Zakaj ni osvobodil litvanskih tlačanov in si iz njih ustvaril čet in stezosledcev, kakor je tedaj nameraval storiti z osvobojenimi Arabci?? Kaj, če bi to storil sedaj, če bi pozval okrožne kmete v brez-ljudno mesto, da bi se pogodil z njimi, še vedno smo gospodari, še vedno nam nudi ta zagonetna dežela marsikaj, kar si želimo!

Noč je, ali spanec noče priti.

New from PHILCO 2-Way Door Refrigerator

OPENS from EITHER SIDE!

2-Way Door—Patent Applied For

Come in Now ... You Must See it to Believe!

GLEJTE VSAK PONEDELJEK ZVEČER OD 7 DO 7:30 TV PREDSTAVO

IN IZBERITE NAJBOLJŠE PLESALCE, KI TAKRAT NASTOPAJO!

P E R M E ' S

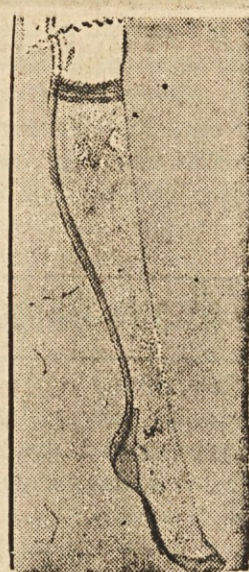
720 EAST 152 STREET

UL-1-2525

Odprto vsak dan od 9 do 9 — razen v soboto od 9 do 6
V sredo zaprto cel dan

MI DAJAMO IN ZAMENJAMO EAGLE ZNAMKE

THE MAY CO.'S BASEMENT RAZPRODAJA KONCEM MESECA SAMO V ČETRTEK

Reg. \$1

Ženske
dokolenke

2 para
za

\$1

Mrežasti nylon, micro-film.
Najnovejša barve. Tretje
vrste. Mere 8 1/2 do 10 1/2.

Regularno 1.59

Ženske
spalne srajce

\$1

Rayon-triko. Zanke se ne
izpuste. Čipkasti nylon ob-
robki. Mere: majhne, sred-
nje in velike.

Čistilna razprodaja

Ženskih
oblek

\$3

Regularno 3.98

Deške
hlače

\$3

Krojene pri All American,
trpežna izdelava. Čedne
mešane tkanine. Mere 6
do 12.

Regularno 4.45

Dekliške
sandalete

\$2

Reg. 2.99 - \$5

Moške
copate

\$2

Samo 200 parov, vključno
Operas, Romeos, Everette.
Vse željene barve. Mere
6 do 9.

"Delajmo tedaj, da se razve- si dokazuje, da tam ni mogel drimo," pravi Caulancourt, ostati in da je v šestih tednih razgrne zemljevid Poljske in lahko v Petersburgu.

Volite za

DEMOKRATA

JOHN M.
COYNE

za

COUNTY AUDITOR

Primarne volitve
v torek 4. maja 1954

LARRY KLEINDIENST

1953 Buick

4-vrata Super Riviera. Ebenovina-
sto črn. Ta avto ima radio in gre-
lec, Dynaflo, bele gume in barv-
no steklo. Nima niti ene
prasko \$2295

1953 Pontiac

Chieftain Deluxe 8. V dveh tonih
zelene barve, opremljen z vsemi
Pontiac pritlikinami Radio, grelec,
Hydramatic, barvno ste-
kol, bele gume in drugo... \$1995

1953 Buick

2-vrati. Svetlo moder, radio, gre-
lec, Dynaflo in barvno steklo. Mi-
slimo, da je ta avto naj-
urnejši v mestu..... \$2095

1953 Oldsmobile

4-vrata Super "88". Radio, grelec,
Hydromatic in močna zavora so le
deli opreme te zelene lepote. Od-
dali ga bomo hitro
za nizko ceno \$2295

1953 Chevrolet

4-vrata. Belaire lepota. V dveh ze-
lenih barvah, popolno opremljen.
radio, grelec in Power-
glide prestave. \$1695

1952 Mercury

Monterey Hard Top. Olivno zelena
izdelava, mercomatic, radio in gre-
lec. Ta avto kaže preprosto skrb
njegovega prejšnjega
skrbnega lastnika \$1595

1953 Ford

Victoria Custom Hardtop V-8. Je
posebno opremljen, radio, grelec,
overdrive in drugo. Barva je di-
masto siva z Glacier mo-
dro streho. \$1995

1953 Ford

Custom convertible. Hawthorne ze-
lena barva, radio, grelec. Over-
drive za varčevanje gasolina. Ta
lep avto nima niti ene
najmanjše poškodbe \$1995

Velikonočna vožnja vsem mojim dragim Slovincem. Ker čitam in
pišem slovensko, bom zelo vesel, če vam bom lahko pri izbiri dobrega
avtomobila v pomoč. V kegljanje sem poznan kot Larry Klein.

J A L O V E C

2223 SUPERIOR

MA. 1-0353

A. GRDINA & SONS

POGREBNI ZAVOD in TRGOVINA S POHISTVOM

1053 EAST 62nd ST.

HEnderson 1-2088

URADI V COLLINWOODU:

17002-10 LAKE SHORE BLVD.

15301 WATERLOO ROAD

KEnmore 1-5890

KEnmore 1-1235

PERUTNINA

17330 BROADWAY, MAPLE HEIGHTS

V zalogi imamo vedno očistene piščance in na kose zre-
zane ter vseh vrst perutnine. Se priporočamo za svatbe,
bankete in razne druge prilike. Pridite in si izberite.

ANDY HOČEVAR in SINOVI

Tel. v trgovini MO 2-2330 — na domu MO 2-2912

PRIJAZNO VREME — Ljubka slika nam kaže Mrs.
Robert Fry, njenega sinka in njegovo raco na poti v trgo-
vno. Prijazno vreme je zvabilo vse tri na pot v Dayton, Ohio.

BELOKRANJSKI KLUB

vabi na

spomladansko domačo zabavo

V SOBOTO 24. APRILA — začetek ob 8. uri

V Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

v dvorani št. 1 in 2

JOHN GRABNER GODBA